

северъ, сжгледаха ненадѣйно суха земя, на около коя-то са видѣха лѣдени планини. Въ край-тъ на Октомврия тѣ можаха да излѣзатъ на суша-та и я нарѣкоха Вжлчекъ-Островъ.

На $10/_{22}$ Октомвр. настана втора-та полярна нощъ; безпристанищний параходъ, закованъ между лѣдове-тѣ, остана да си вири на най-горни-тѣ пластове лѣдъ, тѣй що-то сега можаха да опредѣлятъ точно, че положение-то имъ е между 59° источ. джлжина (Меридианъ отъ Кунградъ при Хива) и $79^{\circ} 51'$ северн. широчина. Снѣгъ приваляваше често; по нѣкой пѣтъ наставаха вѣялици, бѣли мечки доходяха често камъ вапоръ-тъ и даваха прѣсно мѣсо. Живакъ-тъ бѣше нѣколко недѣли сжвсемъ замржзналъ; често са поболѣваха нѣкои отъ дружина-та, но са исцѣряваха твжрдѣ скоро, защо-то имаха добръ докторъ и оздравяваха, съ исключение само на одного.

Кога-то са появи пакъ слжнце-то, дружина-та са рѣши да направи нѣкои пѣтешествия за да открие суша-та по-отблизо, макаръ и да са страхуваше, че вапоръ-тъ можеше единъ денъ да са отнесе отъ лѣдове-тѣ. На $26/_{10}$ Февруарий 1874, Пайеръ са пушна съ шестима другари, три кучета и съ една шейна камъ северо-западъ, покачи са на носъ Клинтокъ (800 м. високъ), намери тука суша-та пжлна съ глечери и са завжрна на $1/_{13}$ Марта назадъ; между това дружина-та тжрпеше студъ 50 цел. —

На $12/_{24}$ Марта рѣшиха са да предприематъ второ пѣтувание: Пайеръ съ Орела са впушнаха съ други петима, три кучета и съ една шейна натоварена съ 16 кантаря товаръ, пакъ камъ северъ, и откриха едно множество голѣми и малки острови, кои-то нарекоха съ обще-то име Францъ-Юсифъ-Ландъ, отдѣ-то продължиха пѣтъ-тъ си по лѣдъ-тъ — по широкия Аустрия-Зундъ, излезваха на шестъ различни острови и най-сетне безъ да претжрпять голѣмъ студъ, както и вѣялици, достигнаха на $31/_{12}$ Марта на капъ Флигала, островъ-тъ на Крон-принца Рудолфъ-Ландъ, северна-та точка на $82^{\circ} 5'$ север. широчина. Уморени и изнемощели отъ джлгий-тъ пѣтъ, четирима отъ дружина-та паднаха и не можаха вече да продължаватъ пѣтувание-то си, за това ги пратиха назадъ. Пайеръ, Орелъ и Церлиновичъ са оджрзостиха и придружени отъ двѣ кучета, продължиха на напредъ. Двама-та тегляха шейна-та, а другий-тъ я тласкаше изотзадъ; тя бѣше натоварена съ единъ чаджръ и съ храна, колко-то за осемъ дни. Стигнаха до единъ глечеръ доста колосаленъ и тука са спрѣха да обѣдватъ и подиръ това впрѣгнаха са пакъ въ шейна-та. Едвамъ що бѣха изминали 20 стжпки—Орелъ